

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.333 van 6 maart 2012
in de zaak A. 199.332/XIV-32.889**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bruno Soenen
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kortrijksesteenweg 597
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 25 februari 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 54.768 van 24 januari 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 6657 van 10 maart 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 februari 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Haegeman, die loco advocaat Bruno Soenen verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Laurent Bracke, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker dient op 24 november 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verklaart die aanvraag met een beslissing van 28 september 2010 ontvankelijk doch ongegrond.

Op 2 november 2010 stelt de verzoeker tegen de voornoemde beslissing een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwerpt het beroep tot nietigverklaring met een arrest van 24 januari 2011. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

4. De verzoeker werpt in een enig middel de schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op. Hij licht dit als volgt toe:

“Schending van het artikel 9bis Vreemdelingenwet.

7.1. Er kan waargenomen worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte oordeelt dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken in toepassing is met de geldende regelgeving.

Verzoekers verblijfsaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken afgewezen op basis van het feit dat de verzoeker geen actuele belofte van tewerkstelling voorlegde in de zin van criterium 2.8 B.

7.2. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in navolging van de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de verzoeker niet beantwoordt aan de vereisten die noodzakelijk zijn om een verblijfsmachtiging te verkrijgen op basis van punt 2.8.B van de vernietigde instructies.

Dat geoordeeld werd dat verzoekers arbeidscontract niet opgesteld is in het kader van de vernietigde instructienota dd. 19/07/2009 omdat het contract is opgesteld op datum van 04/10/2007 (K.M.P.I. S. vzw).

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt dat de verzoeker inderdaad geen behoorlijk ingevuld arbeidscontract voorlegt conform de vernietigde instructienota.

Dat dient te worden vastgesteld dat in de instructies van 19/07/2009 geen andere melding wordt gemaakt dan van de volgende vereisten :

- Voorafgaand aan de indiening van de aanvraag ononderbroken aanwezig zijn op het grondgebied, en dit op zijn minst sinds 31 maart 2007.
- De duurzame lokale verankering in België bewijzen : 1+2+3 bewijzen :
 - De sociale banden die in België gecreëerd werden, het schoolparcours en de integratie van de kinderen
 - De kennis van een van de landstalen, of het feit dat men aan alfabetiserings- of taalcursussen heeft deelgenomen
 - Het beroepsverleden in België en de bereidheid om te werken, het feit dat men beschikt over kwalificaties of competenties die aangepast zijn aan de arbeidsmarkt, onder andere wat de door de regio's bepaalde knelpuntberoepen betreft, het vooruitzicht op het uitoefenen van een beroepsactiviteit en/of de mogelijkheid om in zijn behoeften te voorzien.
- Over een arbeidscontract beschikken (van bepaalde duur, van minstens een jaar, of van onbepaalde duur + het salaris mag niet lager zijn dan het wettelijk minimumsalaris)

7.3. Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in navolging van de Dienst Vreemdelingenzaken niet geldig kon motiveren dat verzoekers contract een oud contract is die niet beantwoordt aan de instructies van 19/07/2009.

Dat ten onrechte aangehaald wordt dat het arbeidscontract niet kan worden aanvaard aangezien het al afgesloten zou zijn.

Dat verkeerdelijk een voorwaarde wordt toegevoegd aan de vereisten die werden vooropgesteld in het kader van de regularisatie op basis van de nieuwe instructies en meer bepaald in het kader van punt 2.8.B.

Dat de instructies echter nergens vermelden dat het om een nieuw arbeidscontract moet gaan.

Dat het dus niet toekwam aan de Dienst Vreemdelingenzaken om een nieuw criterium toe te voegen aan dit criterium dat vooropgesteld was in de instructies, criterium op basis waarvan dan een weigeringsbeslissing werd genomen.

Dat de administratie in uitvoering van de regels die werden vooropgesteld en op basis van dewelke duizenden aanvragen werden ingediend niet deze regels kan en mag veranderen, enerzijds omdat zij daar de bevoegdheid niet toe heeft en anderzijds omdat er een vertrouwensbeginsel is.

Dat nogmaals herhaald dient te worden dat in de instructies niet vermeld staat dat het om een nieuw arbeidscontract dient te gaan.

Dat op basis van de voorgaande motivering ten onrechte gesteld werd dat het arbeidscontract van de verzoeker niet zou beantwoorden aan het punt 2.8.B.

Dat de motivering in het bestreden arrest geen deugdelijke motivering is. Dat de bestreden beslissing om deze reden dient te worden verbroken.

7.4. Dat de verzoeker bovendien dienstig kan verwijzen naar de motivering van het arrest gewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 15/12/2010 met nr. 53.100 met betrekking tot dezelfde problematiek (waarvan een deel van de overwegingen hierna weergegeven worden):

(...)

Besluit

Het bewuste arrest maakt een manifeste schending uit van de hierboven beschreven wetsbepaling.”.

5. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoeker het volgende toe:

“In tegenstelling tot wat de Dienst Vreemdelingenzaken antwoordt heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wel degelijk een verkeerde toepassing gemaakt van de geldende wetgeving.

In de instructienota (die door de Raad van State vernietigd werd) was enkel sprake van het voorleggen van een arbeidsovereenkomst (zie criterium 2.8 B).

Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte oordeelde dat eisers arbeidscontract niet geldig was.

Dat de instructies evenwel nergens vermelden dat het om een nieuw/actueel arbeidscontract moet gaan.

Dat het dus niet toekwam aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om in navolging van de Dienst Vreemdelingenzaken een nieuw criterium toe te voegen aan het criterium dat vooropgesteld was in de instructies, criterium op basis waarvan de eerdere weigeringsbeslissing werd genomen.”.

Beoordeling

6. De verzoeker betwist in het middel niet dat de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid te dezen als criterium bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf onder meer mocht nagaan of de verzoeker een behoorlijk ingevuld arbeidscontract kon overleggen in de zin van het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Hij voert slechts aan dat nergens vermeld stond dat het om een nieuw arbeidscontract moet gaan en dat de motivering van het bestreden arrest daarom niet deugdelijk is.

De “instructie” van 19 juli 2009 werd met ‘s Raads arrest nr. 198.769 van 9 december 2009 vernietigd en zij werd aldus met terugwerkende kracht uit de rechtsorde verwijderd. Verzoeker kan uit het al dan niet voldaan zijn aan bepaalde criteria uit die instructie, te dezen met betrekking tot de interpretatie van het begrip arbeidsovereenkomst, op zichzelf geen rechtsmiddel putten om tot de onwettigheid van de beoordeling in het bestreden arrest van de beslissing van 28 september 2010 te besluiten. Het enige middel is niet-ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zes maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen